

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΕΡΑΛΔΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΕΞ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΑΓΛΗΣ

Ο Αναστάς Ιησούς αναπαριστώμενος ως Καβαλάριος (Ιππότης), ενδεδυμένος πορφυράν στολήν Αυτοκράτορος, ενώ Επί του Ευαγγελίου Του αναγράφεται: «Εγώ Ειμί η Οδός της Αληθείας και η Ζωή» (Ψηφιδωτόν της Ελληνιστικής βασιλικής του Αγίου Απολλινναρίου της Ραβέννας 545 μ.Χ.).

Απόσπασμα εκ του Αναστασίμου τυπικού της Μεγάλης Αυλής του Ιερού Παλατίου, διασωθέντος τον 10ον αι. υπό του Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου Ζ' Μακεδόνας του Πορφυρογεννήτου και περιληφθέντος εις την επιτομήν απάντων των Ανακτορικών «Ρυθμών και Τάξεων (σ.σ. δηλ. των τυπικών)» η οποία είναι γνωστή ως «Έκθεσις περί της Βασιλείου Τάξεως»:

Ελευθέρα απόδοσις:

Θα αποτυπώσω τον τρόπο με τον οποίο περιβάλλονται τους λώρους (σ.σ. φασκιές) κατά την Αγία και Μεγάλη Κυριακή του Πάσχα και ο Βασιλεύς και οι Μάγιστροι και οι Ανθύπατοι και οι Πατρίκιοι (σ.σ. οι ως άνω τιτλούχοι/αξιωματούχοι έπρεπε να κατάγονται από τα Ελληνικής καταγωγής «αρχαιογενή» ιδρυτικά Γένη της Ρωμαϊκής Συγκλήτου τα

οποία διά νόμου απηγορεύετο να αναμιχθούν με ιταλικά ή λατινικά φύλα και ακολούθησαν το 324 τον Θεόστεπτο και Θεοδήγητο, Ισαπόστολο Αυτοκράτορα Μέγα Κωνσταντίνο κατά την ίδρυσιν της Νέας Ρώμης/Ανθούσης/Κωνσταντίνου – Πόλεως),όπως προκύπτει από τα νοήματα ευσεβείας τα οποία πρεσβεύουμε και με τα οποία είναι σύμφωνος ο λόγος μου:

Η μεν περιβολή με λώρους από τους Μαγίστρους και τους Πατρικίους κατά την εορτάσιμη ημέρα της Αναστάσεως του Χριστού, που είναι ο Θεός μας, συμπεραίνουμε ότι αποτελεί τύπο (σ.σ. σύμβολο) του ενταφιασμού Αυτού.

ΚΕΦ. μ'

*Περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ τῆ ἀγίας καὶ μεγάλης κυριακῆ τοῦ πάσχα περι-
15 βάλονται τοὺς λώρους ὅ,τε βασιλεὺς καὶ οἱ μάγιστροι καὶ ἀνθύπατοι καὶ πατρικιοί.*

Ἐκ μὲν τῶν καθ' ἡμᾶς νοημάτων τῆς εὐσεβείας, καθὼς ὁ ἐμὸς λόγος, ὑποτυπώσομαι. τὸ μὲν περιβεβλησθαι λώρους C τοὺς μαγίστρους καὶ πατρικίους ἐν τῇ εορτασίμῳ ἡμέρᾳ τῆς 20 ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τύπον ἡγούμεθα

638

CONSTANTINI PORPHYROGENITI

*τοῦ ἐνταφιασμοῦ αὐτοῦ· τὸ δὲ κεχρυσῶσθαι αὐτοὺς ἐκ ταύτης λαμπρότητα, ἡλιοβολουμένους δὲ ἡλίου Χριστοῦ αὐτοῦ τῇ ἐγέρσει· αὐτούς τε τοὺς μαγίστρους καὶ πατρικίους ἐν τύπῳ χρηματίζειν τῶν ἀποστόλων, τὸν τε χρηστὸν βασιλέα κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἀναλογοῦντα Θεῷ. διὸ καὶ τὰ κατὰ τὸν ἐπιδήμιον λόγον λεγόμενα σκεπαῖα σκοπὸν ἔχει ἐπιτε-
Ms. 216. ἠπῶσθαι συμβόλοις ἐπινικίοις, ἃ κατὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἔγεραι
D τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς ἀφομοίωσιν τοῦ σταυροῦ λογισθήσονται, δι' οὗ τὸ κατὰ τοῦ ἄδου ὁ Χριστὸς τρόπαιον ἤρασε.
τὸ δὲ ταῖς χερσὶ κρατεῖσθαι παρ' αὐτῶν ἀνεξικακίας τόμους,¹⁰
καθὼς ἡ ἐγχώριος κατονομάζει φωνή, οὐχ οὕτως ἔχει τὸ ἀληθές, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ Σωτῆρος τοῖς μαθηταῖς εἰκόασι δῆ-
θεν οἱ πατρικιοί, καὶ αὐτῷ τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν σωτηριώδη νομοθεσίαν αὐτῶν τόμους κρατεῖν ταύτην ἐγγεγραμμένους.
τὸ δὲ τὰς κνήμας λιπῶ ἐσφινῶσθαι ἀμφίῳ μετὰ καὶ χρυσῶ-¹⁵
μένων πεδίλων, ταῦτ' οὗτο καὶ νεκρότητος καὶ λαμπρότη-*

Ed. L. 369τος.

Η δε χρυσή τους διακόσμηση (σ.σ. των λώρων) συμβολίζει την Αναστάσιμη Λαμπρότητα, επειδή ακτινοβολούνται (σ.σ. όπως οι λώροι του σαβάνου Του) από τον ίδιο τον Ήλιο – Χριστό κατά την Έγερσή του.

Και αυτοί οι Μάγιστροι και οι Πατρίκιοι ασκούν καθήκοντα τύπου των Αποστόλων, ενώ ο χρηστος Βασιλεύς, κατά το μέτρο του εφικτού που του αναλογεί, ασκεί καθήκοντα τύπου του Θεού.

Γι αυτό και τα λεγόμενα «σκεπαία (σ.σ. τα προαναφερθέντα διάσημα, δηλ. οι λώροι)», σύμφωνα με την δική μας ορολογία, έχουν σκοπό να δίνουν την εντύπωση επιπινικών συμβόλων, τα οποία αναλογούν στην εκ νεκρών Έγερση του Χριστού και ως εκ τούτου θα πρέπει να θεωρηθούν εξομοιούμενα με το σύμβολο του Σταυρού, με τον οποίο ο Χριστός σήκωσε το τρόπαιο της νίκης κατά του θανάτου.

Τους δε «τόμους της Ανεξικακίας (σ.σ. τα «Κωδίκελα Κλαρισσιμάτα», δηλ. τα Βασιλικά μολυβδόβουλα διπλώματα με τα οποία γίνονταν δεκτοί στο «Λαμπρότατο – δηλ. Αναστάσιμο – Τάγμα της Ιεράς Συγκλήτου» που αποτελούσε όχι μόνον το ανώτατο συλλογικό όργανο της «Φιλοχρίστου των Ρωμαίων Πολιτείας» αλλά επιπλέον αυτήι καθεαυτήι τη Βυζαντινή Αριστοκρατία που έστεφε την ιεραρχική πυραμίδα των Τάξεων Ευγενείας»), όπως αποκαλούνται στη γλώσσα μας και τους οποίους κρατούν (σ.σ. οι εκ καταγωγής Συγκλητικοί, δηλ. οι Πατρίκιοι και οι εξ αυτών προερχόμενοι Μάγιστροι και Ανθύπατοι) στα χέρια τους, δεν τους ονομάζουμε έτσι κατά κυριολεξίαν, αλλά επειδή οι Πατρίκιοι (σ.σ. που τους κρατούν) θεωρούνται ότι είναι Μαθητές του Σωτήρος, οπότε χάριν (σ.σ. ή/και με τη βοήθεια) Αυτού του Βασιλέως (σ.σ. δηλ. του Χριστού) και σύμφωνα με τη σωτηριώδη νομοθεσία Του, την κρατούν καταγεγραμμένη στους τόμους τους.

Το δε λινό (σ.σ. λευκό) άμφιο που περιβάλλει τις κνήμες τους (σ.σ. επρόκειτο περί ποδήρους χιτώνος/τηβένου, ο οποίος συμφώνως προς τον Διονύσιον Αρεοπαγίτην υποδηλοί ιερατικήν ιδιότητα.

Ο δε Σοφότατος Κουροπαλάτης Γεώργιος Κωδινός, δηλ. ο Συγκλητικός Αυλάρχης – Πρωθυπουργός, υπ' αριθ. 4 της Παλαιολογείου Ιεραρχίας του 14ου αι. και καθ' ύλην αρμόδιος επί θεμάτων Ανακτορικής Εθιμοτυπίας, αναφέρει ότι ο Αυτοκράτωρ απένειμε στους Συγκλητικούς την «Λαμπροτάτη/Αναστασιμοτάτη/Κατάλευκη στολή εις «Τιμήν Ιερωσύνης» και ως εκ τούτου οι Συγκλητικοί κυριοκαλούνταν, δηλ. προσφωνούνταν

τιμητικώς «Λαμπρότατοι (ήτοι Αναστασιμότατοι, λέξη η οποία υποδηλώνει εκείνους που επιδέχονται Ανάσταση σε υπερθετικό βαθμό)». Αξίζει να σημειωθεί ότι η «Αξία», δηλ. ο τίτλος του «Λαμπροτάτου» ήταν ο μοναδικός κληρονομικός τίτλος Ευγενείας της «Φιλοχρίστου των Ρωμαίων Πολιτείας/Ρωμανίας/Βυζαντινής Αυτοκρατορίας»), καθώς και τα χρυσά πέδιλά τους, αποτελούν ταυτοχρόνως σύμβολα θνητότητας (σ.σ. δηλ. σάβανα) και Αναστάσεως».

Απόσπασμα εκ του Εξαποστειλαρίου αυτομέλου, ήχου Γ', της Ακολουθίας του Όρθρου της Μεγάλης Πέμπτης:

«Τον νυμφώνα σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον και ένδυμα ουκ έχω, ίνα εισέλθω εν αυτώ, λάμπρυνόν μου την στολήν της ψυχής φωτοδότα και σώσον με (τρεις)»...

Ελευθέρα απόδοσις:

«Βλέπω το γαμήλιο δωμάτιό σου, Σωτήρα μου, στολισμένο και δεν έχω ένδυμα για να εισέλθω σ' αυτό, ανάστησε τη στολή της ψυχής μου, Εσύ που δίνεις το Φως και σώσε με (τρεις φορές)»...

Έρρωσθε!

Εν έτει ,ζφ'η΄ από κτίσεως κόσμου, μηνί Απριλίω, δ΄

Χαρίλαος, Πανυπερσέβαστος του Τάγματος της Ιεράς Συγκλήτου, Μάγιστρος των Θείων Βασιλικών Οφφικίων των Τάξεων του Ιερού Παλατίου, Αρχηγέτης του Θεοφυλάκτου Αρχαιογενούς Λαμπροτάτου Οίκου των Μεταξά, Πάτρων του Τάγματος των Βουκελαρίων και Δικηγόρος, Μεταξάς, υιός Αθανασίου ο Ιατρίδης.

Copyright © 2011 για όλο τον κόσμο: **Χαρίλαος Α. Ιατρίδης**. Το κείμενο, τα στοιχεία και οι εικόνες, (περιλαμβάνονται και τα λογότυπα, τα σήματα, τα σύμβολα, τα εμβλήματα, τα διαγράμματα, τα σχήματα κλπ) που παρατίθενται προορίζονται αποκλειστικά για ιδιωτική χρήση των Μελών της **«Φιλοχρίστου των Ρωμαίων Πολιτείας»** και απαγορεύεται αυστηρώς η με οποιοδήποτε τρόπο αντιγραφή, αναδημοσίευση, αναπαραγωγή, μετάδοση, αναμετάδοση, μετάφραση ανατύπωση με οποιοδήποτε τρόπο και μέσο (μηχανικό, έντυπο, ηλεκτρονικό, τηλεοπτικό, φωτοτυπικό, ηχογραφήσεως, οπτικοακουστικό κλπ) του συνόλου ή/και μέρους του παρόντος κειμένου, ή/και των στοιχείων του, ή/και και των εικόνων του, έστω και περιληπτικά, ή/και κατά παράφραση ή/και κατά διασκευή, ή/και κατά τροποποίηση ή/και κατά αλλοίωση, ή/και κατ' αποκοπή χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη (Ν. 2121/93, άρθ. 51). Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για Δημόσιες Υπηρεσίες,

Βιβλιοθήκες, Πανεπιστήμια, Οργανισμούς, Ερευνητικά Κέντρα (άρθ. 18). και εν γένει για οποιοδήποτε είδους φορείς, δημόσιους ή ιδιωτικούς, της Ελλάδας και του εξωτερικού κ.τ.λ. Οι παραβάτες διώκονται (άρθ. 13) και επιβάλλονται κατά τον νόμο κατάσχεση, αστικές και ποινικές κυρώσεις (άρθ. 64-66).